

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ του ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 1-2/11/2014

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ του ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 1-2/11/2014

1. Η ζωή της εργαζόμενης πλειοψηφίας στην Ελλάδα του 2014 χειροτερεύει δραματικά. Φαίνεται αυτό καθημερινά στην φτώχεια που καλπάζει και τις ουρές των ανέργων και απλήρωτων εργαζόμενων. Στη ζούγκλα που λέγεται «χώρος εργασίας». Στα σχολεία και τα νοσοκομεία που διαλύουν. Στα εργοστάσια που κλείνουν. Στους δρόμους της πιο στυγνής εκμετάλλευσης και της ξενιτιάς για τη νεολαία. Πέντε χρόνια μνημονιακής καταστροφής έχουν αποδείξει στην μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων και του λαού ότι η κυρίαρχη πολιτική είναι αδιέξοδη και καταστροφική. Ότι όλα έγιναν για να φορτωθούν η κρίση και η χρεοκοπία των τραπεζιτών και του κεφαλαίου, της οικονομικής και πολιτικής ολιγαρχίας, στις πλάτες του. Φτάνει πια! Τα πράγματα πρέπει και μπορούν να αλλάξουν!

Βαδίζουμε προς μια σοβαρή καμπή στην πολιτική και ταξική διαπάλη, προς μια περίοδο σοβαρών, ίσως και ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων.

Η καμπή αυτή καθορίζεται από την εμβάθυνση της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης ιδιαίτερα στην Ελλάδα, την ευρωζώνη και την ΕΕ. Την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των πολεμικών αναμετρήσεων στην ευρύτερη περιοχή. Την ολόπλευρη κλιμάκωση της επίθεσης αλλά και τη δυνατότητα για ξέσπασμα λαϊκών αντιδράσεων. Την προοπτική να περάσουμε σε μια νέα περίοδο, τυπικά χωρίς τρόικα και μνημόνιο, όπου θα αλλάξει η μορφή της επιτροπείας και η ίδια πολιτική θα επιβάλλεται από τους δρακόντειους μόνιμους θεσμούς και τις συνθήκες της ΕΕ, με ακόμα μεγαλύτερη αυστηρότητα, σε σύνδεση με το μηχανισμό «προληπτικής πίστωσης». Την όξυνση του πολιτικού ζητήματος της διακυβέρνησης και την ισχυρή πιθανότητα κυβερνητικής αλλαγής και τη δημιουργία κυβέρνησης «σωτηρίας» με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ.

Παλεύουμε για τη αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης που εκφράζεται σήμερα με τους στόχους:

- Ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της αντιδραστικής κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, και κάθε κυβερνητικής λύσης που ετοιμάζει το σύστημα για την συνέχιση της ίδιας πολιτικής.

- Για να αλλάξει η πολιτική και όχι ο διαχειριστής.

- Για την αντεπίθεση του εργατικού λαϊκού κινήματος και την κλιμάκωση του πολιτικού αγώνα της εργατικής τάξης και του λαού, για δουλειά-ψωμί-παιδεία-ελευθερία, για να ξηλωθούν όλα τα αντιλαϊκά μέτρα και οι αστικές αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις της τελευταίας πενταετίας, είτε μνημονιακές είτε ευρύτερες, να αποσπαστούν ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου, για να σπάσει το «πλαίσιο» του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού και της επιτροπείας, της λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Για την συνολική εργατική, λαϊκή αντεπίθεση, αντιστρέφοντας την τάση καθήλωσης των κοινωνικών αγώνων και την καλλιέργεια κλίματος αναμονής.

Με τους στόχους αυτούς:

- Αντιπαλεύουμε την συστημική προσπάθεια να κλείσει το ρήγμα στη λαϊκή συνείδηση, με την αποδοχή της αντεργατικής πολιτικής και των ασφυκτικών ορίων των Συνθηκών της ΕΕ, του ευρώ, των νόμων της αγοράς, του ΝΑΤΟ, συμβάλλοντας στην άνοδο της κοινωνικής απαιτητικότητας και της λαϊκής αυτοπεποίθησης.

- Δίνουμε την μάχη για την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και τη συσπείρωση των ευρύτερων δυνάμεων της ανατροπής, ώστε να ενισχυθεί η δυνατότητα για ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής και να μην εγκλωβιστεί στην διαπραγμάτευση των όρων χειροτέρευσης, σε απλή «κυβερνητική εναλλαγή» και διαχείριση της κυρίαρχης πολιτικής από κυβερνήσεις «εθνικής σωτηρίας» οποιουδήποτε χρώματος.

- Παλεύουμε για την ενίσχυση και ηγεμονία των ιδεών της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στο ευρύτερο αντικαπιταλιστικό μέτωπο.

Η πολιτική καμπή προς την οποία βαδίζουμε φέρνει στο προσκήνιο την ανάγκη μιας ανατρεπτικής τομής στο κίνημα και την αριστερά.

A. ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΚΑΜΠΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

2. Όλα τα στοιχεία δείχνουν **αδυναμία ουσιαστικής, σχετικά σταθερής και σχετικά «οριστικής» εξόδου του ελληνικού αλλά και του ευρωπαϊκού καπιταλισμού από την κρίση στο άμεσο μέλλον.** Η όποια οικονομική μεγέθυνση θα είναι πλέον αναιμική, σαθρή και αντιδραστική, με υψηλή ανεργία, άγρια εκμετάλλευση και εκτεταμένη φτώχεια, με υποβαθμισμένη τη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στο διεθνές πλέγμα του κεφαλαίου. Θα κτίζεται πάνω στην «εργατική γενοκτονία» και την κατάργηση κάθε δικαιώματος.

Η πραγματικότητα αυτή δείχνει πως οι εργαζόμενοι μπορούν και πρέπει να διεκδικήσουν τον κοινωνικό πλούτο, που κλέβουν σήμερα το κεφάλαιο και οι τοκογλύφοι - «δανειστές». Δεν πρόκειται να τους χαριστεί όμως από καμία αστική κυβέρνηση, όπως δείχνουν οι εξελίξεις στην ΕΕ και διεθνώς. Αυταπάτες περί νέων «κοινωνικών συμβολαίων» βυθίζονται από την αντεργατική καταίγίδα.

3. Η καπιταλιστική κρίση **παροξύνει τις αντιθέσεις και τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς** εντός και εκτός της ΕΕ, ακόμα και εντός των ίδιων των αστικών κρατών (τοπικά και αποσχιστικά κινήματα κλπ), οι οποίοι παίρνουν όλο και πιο συχνά πολεμική μορφή, ιδιαίτερα στην περιοχή μας. Η διεθνής κατάσταση «σκοτεινιάζει». Το ΝΑΤΟ αναβαθμίζει τον ρόλο του και ενισχύει την στρατιωτική του παρουσία, επεκτείνει την πολεμικής του δράσης.

Το ταμπού των συνόρων πέφτει και ο χάρτης του πλανήτη ξαναχαράζεται με αίμα. Η προοπτική υπερτοπικών πολέμων γίνεται όλο κι πιο ορατή, ήδη στην Μ. Ανατολή διεξάγεται ένας επικίνδυνος και με προοπτική κλιμάκωσης υπερτοπικός πόλεμος. Στην Ουκρανία, η σύμπλευση νεοφιλελευθερισμού - φασισμού συναντά την ένοπλη αντίσταση στις ανατολικές περιοχές. Στηρίζουμε αυτόν τον αγώνα, ιδιαίτερα τις αντιφασιστικές, δημοκρατικές και κομμουνιστικές του τάσεις ενάντια σε ΗΠΑ - ΕΕ, ολιγαρχία αλλά και την επιδίωξη του ρώσικου ιμπεριαλισμού να ελέγξει τον αγώνα προς όφελός του.

Η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου **συμπλέει με τις πιο επιθετικές ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις** στην Ουκρανία, την Μ. Ανατολή και αλλού. Οικοδομεί σταθερά τον αντιδραστικό κι επικίνδυνο στρατηγικό άξονα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ, με τις ευλογίες ΗΠΑ και ΕΕ. Παρά την υποβάθμισή της

λόγω της οξύτατης κρίσης, η αστική τάξη της χώρας επιχειρεί να ξανακερδίσει πόντους στο εξωτερικό προβάλλοντας τη «σταθερότητα», ενώ είναι έτοιμη να αξιοποιήσει τους «εθνικούς κινδύνους» για να πετύχει την υποταγή του λαού στο όνομα της "εθνικής ενότητας και συνεννόησης".

Η επιθετική κίνηση της τουρκικής αστικής τάξης για έρευνες εντός της κυπριακής ΑΟΖ, αποτελεί νέο βήμα όξυνσης των αντιθέσεων στην περιοχή. Η όξυνση των γεωπολιτικών αντιθέσεων και ανταγωνισμών ανάμεσα στις αστικές τάξεις, (ΑΟΖ, αγωγοί κλπ), η διεκδίκηση όσο το δυνατόν μεγαλύτερης πίτας από τον ενεργειακό πλούτο σε συμμαχία με πολυεθνικές, η συστράτευση με ιμπεριαλιστικά μπλοκ στο όνομα της «υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων», ιδίως μέσα από την λυκοσυμμαχία της ΕΕ, η όξυνση των εθνικιστικών και μειονοτικών ζητημάτων δημιουργούν ένα πολύ επικίνδυνο περιβάλλον.

Το εργατικό - λαϊκό κίνημα πρέπει να αναπτύξει την πάλη του ενάντια στην πολεμική απειλή, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, την αρπακτικότητα των τοπικών αστικών τάξεων και την πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης.

4. Το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ - κεφαλαίου συνεχίζει και κλιμακώνει την επίθεση. Η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων της ΕΕ, ετοιμάζει μαζί με την τρόικα το νέο γύρο επίθεσης. Νέο ασφαλιστικό, παραπέρα απελευθέρωση ομαδικών απολύσεων, νέος 330 - αντιαπεργιακός νόμος, ξεπούλημα ΔΕΗ, παραλιών, νερών κλπ, απελευθέρωση πλειστηριασμών επίθεση στα φτωχά λαϊκά στρώματα με «κόκκινα δάνεια» και χρέη είναι τα άμεσα ζητήματα κλπ. Προωθεί συνολικά το ξεθεμελίωμα της σταθερής και με δικαιώματα εργασίας, την καταδίκη μιας ολόκληρης γενιάς, την παράδοση των πάντων στον νόμο της αγοράς, τον βαθύ κρατικό, και μιντιακό ολοκληρωτισμό, τον κοινωνικό αυτοματισμό, τον ατομισμό και τον κανιβαλικό ανταγωνισμό ανάμεσα στους εργαζόμενους.

5. Η αστική τάξη και η κυβέρνηση επιδιώκουν να αλλάξει σχετικά η μορφής εκδήλωσης της επίθεσης. Προπαγανδίζουν το «τέλος των μνημονίων» και την επιβολή της ίδιας πολιτικής με πυρήνα την ΕΕ και τους «ευρωπαϊκούς θεσμούς». **Η «κανονικότητα» που επαγγέλλεται η κυβέρνηση είναι η «ευρωπαϊκή κανονικότητα» του δρακόντειου Συμφώνου Σταθερότητας,** του ελέγχου των προϋπολογισμών από τις Βρυξέλλες, των τεράστιων πλεονασμάτων για την αποπληρωμή των τοκογλύφων. Αυτή η εξέλιξη θα βάλει το λαϊκό και εργατικό κίνημα μπροστά σε ανώτερα καθήκοντα καθώς η αντίθεση μνημόνιο-αντιμνημόνιο εντάσσεται πολύ πιο αποφασιστικά στον αγώνα ενάντια στην ΕΕ και τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις.

6. Το κεφάλαιο επιδιώκει συνθήκες «πολιτικής σταθερότητας» έτσι ώστε να σταθεροποιηθεί η υλοποίηση των αντιδραστικών τομών, που επιβλήθηκαν με τους μνημονιακούς νόμους και τις αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις τα προηγούμενα χρόνια. Αντιμετωπίζει το πρόβλημα της συνεχιζόμενης κρίσης πολιτικής εκπροσώπησης και φθοράς των κυρίαρχων αστικών κυβερνητικών κομμάτων. Οι προσπάθειες ανασυγκρότησης της «κεντροαριστεράς» έχουν έως τώρα αποτύχει. Το τελευταίο διάστημα προωθείται ιδιαίτερα το Ποτάμι, ως μια ενδιαμέση δύναμη πολλαπλών συστημικών χρήσεων. Οι δυνάμεις του συστήματος (ΝΔ, δικαστικός μηχανισμός κλπ) επιδιώκουν να πέσει στα μαλακά και η ηγεσία της ΧΑ, ώστε να παραμείνει σαν μόνιμη εφεδρεία βίας ενάντια στο κίνημα και την αριστερά και την αξιοποίηση της (όλης ή τμήματος της) σε πιθανή αντιδραστική αναδιάταξη του πολιτικού συστήματος.

Η αντιδραστική κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, παρότι εξασθενημένη, θα δώσει την μάχη για να υπερβεί τον κάβο της προεδρικής εκλογής, με τη συγκέντρωση 180 βουλευτών, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα (εκβιασμούς κλπ.). **Η εκλογή προέδρου δημοκρατίας απ' αυτή την βουλή θα αποτελέσει μια πολύ σοβαρή αντιδραστική εξέλιξη, κλιμάκωση στην εξαχρείωση του αστικού κοινοβουλευτισμού.** Όχι μόνο γιατί είναι σε αντίθεση με την θέληση του λαού, αλλά γιατί θα

αξιοποιηθεί για την κλιμάκωση της επίθεσης.

Οι επιδιώξεις αυτές μπορούν να αποτραπούν με αγώνα κυρίως έξω από τη βουλή. **Από τώρα και μέχρι τον Φλεβάρη, με όπλο την μαζική λαϊκή κινητοποίηση και ξεσηκωμό, για να μην περάσουν τα νέα μέτρα και για να ανατραπεί η πολιτική του μαύρου μετώπου και η αντιλαϊκή συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ.**

7. Η πολιτική κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ έχει οριστικά διαμορφωθεί και κατασταλάξει. Πρόκειται για μια κυβέρνηση «εθνικής ή κοινωνικής σωτηρίας», με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ (με επιδίωξη αυτοδυναμίας με βάση τον καλπονοθευτικό εκλογικό νόμο), με εξαγγελία ορισμένων μέτρων ανάσχεσης της πιο ακραίας φτώχειας (με αξιοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων "κοινωνικής συνοχής"), χωρίς να ανατραπούν οι «δεσμεύσεις της χώρας», χωρίς ουσιαστικά κατάργηση του μνημονίου και καταγγελία των αποικιοκρατικών δανειακών συμβάσεων, με σεβασμό στο Σύμφωνο Σταθερότητας, τις συνθήκες της ΕΕ και τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς. Η πολιτική αυτή ούτε ουσιαστική ανακούφιση μπορεί να προσφέρει, ούτε να καλύψει τις επείγουσες ανάγκες των φτωχών λαϊκών στρωμάτων κι ευρύτερα των εργαζομένων και των ανέργων για αξιοπρεπή διαβίωση. Είναι πίσω και από τις διεκδικήσεις του μαχόμενου εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Πρόκειται για κυβερνητική πρόταση διαχείρισης της σημερινής εξαιρετικά αντιδραστικής αστικής πολιτικής και επίθεσης, με προώθηση και των αστικών αναδιαρθρώσεων, όπως έδειξε και η ομιλία Τσίπρα στην Ένωση Επιχειρηματιών. Ανάλογα μηνύματα στέλνει το πρώτο διάστημα διοίκησης στην Περιφέρεια Αττικής και γενικότερα σε πολλούς δήμους που ελέγχει ο ΣΥΡΙΖΑ. Η δέσμευση ότι «το κράτος έχει συνέχεια», μετά την αποδοχή του «δυτικού πλαισίου ΕΕ, ΝΑΤΟ» αναδεικνύει την κεντρική επιλογή κατευνασμού της αστικής τάξης, με συνακόλουθο αποτέλεσμα τον αφοπλισμό του κινήματος, που ανοίγει το δρόμο για συνεργασία με πολιτικές δυνάμεις του συστήματος.

Όπως φάνηκε και σε πολλές ιστορικές περιόδους, με πιο πρόσφατο το παράδειγμα της Κύπρου, μια τέτοια πολιτική δεν μπορεί να οδηγήσει σε καμία περίπτωση σε λύσεις σε όφελος των λαϊκών συμφερόντων. Αντίθετα οδηγεί σε τραγωδίες καθώς ταυτίζει μαζικά στα μάτια των εργαζόμενων την αριστερά με τις δυνάμεις του συστήματος ανοίγοντας τον δρόμο συνήθως σε αντιδραστικές εξελίξεις.

Συνολικά ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται σε δεξιόστροφη πορεία προσαρμογής και ενσωμάτωσης, η οποία θα επιταχύνεται όσο πλησιάζει στην πόρτα της κυβέρνησης. Τα όποια αριστερά στοιχεία περιέχονται στο πρόγραμμά του αναιρούνται (με αποφάσεις οργάνων του) και λειτουργούν σαν άλλοθι στην πολιτική του. Ενώ μέρος της βάσης του έχει αριστερές και αγωνιστικές καταβολές, **η πολιτική του δεν είναι αριστερή.** Διαμορφώνεται σε σοσιαλδημοκρατική κατεύθυνση, η οποία στην εποχή μας και με δεδομένη την αποδοχή του συστημικού πλαισίου τείνει σε σοσιαλφιλελεύθερη. Χωρίς να αποτελεί «κόμμα της αστικής τάξης», έχει πλέον διαβεί τον Ρουβίκωνα, **η συστημική του ένταξη είναι κατασταλαγμένη.**

Ακριβώς λόγω αυτής της πολιτικής λογικής, ο ΣΥΡΙΖΑ αποτυγχάνει και ως δύναμη αποφασιστικής και νικηφόρας αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση Σαμαρά, λειτουργεί ανασταλτικά στο μαζικό κίνημα, παρά τις αγωνιστικές τάσεις που εκφράζονται σε τμήματα της βάσης του.

Η αμετάκλητη δεξιόστροφη πορεία προκαλεί αντιδράσεις σε μερίδα της οργανωμένης βάσης του (ειδικά του εργατικού δυναμικού της) και της επιρροής του.

Με βάση τα παραπάνω, **δίνουμε την μάχη της κοινής δράσης με τα μαχόμενα τμήματα της βάσης του ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο του αγωνιστικού μετώπου ρήξης - ανατροπής**, διεκδικώντας την ηγεμονία των αντικαπιταλιστικών λύσεων και προγράμματος, ενάντια στην γραμμή της διαχείρισης και του συμβιβασμού, με πλήρη πολιτική και οργανωτική αυτοτέλεια σε όλα τα επίπεδα.

8. Το ΚΚΕ παρεμβαίνει στα εργατικά και λαϊκά προβλήματα, προβάλλοντας ένα σύνολο οικονομικών κυρίως αιτημάτων, χωρίς καμιά σύνδεση με την επαναστατική προοπτική, την οποία ορίζει στην ασαφή «λαϊκή εξουσία». **Αρνείται το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα** και τον πολιτικό στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και βεβαίως τη **συμβολή σε ένα μέτωπο αγώνα, ρήξης και ανατροπής**. Καταλήγει στην ανάγκη στήριξης του ΚΚΕ και των μετωπικών σχημάτων που ελέγχει. Επιμένει σε μια λογική αγώνων χαμηλής έντασης, στην βάση ενός αμυντικού προγράμματος ανακούφισης και ανάσχεσης της επίθεσης, το οποίο ειδικά την τελευταία περίοδο «προσαρμόζεται» με τρόπο που δύσκολα διαφέρει από την κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ. Επιλέγει αγώνες διαμαρτυρίας και όχι πάλης για ρωγμές και νίκες, τις οποίες δεν πιστεύει ότι μπορεί να γίνουν. Οι αναζητήσεις και οι προβληματισμοί είναι έντονοι σε σημαντικό κομμάτι της βάσης του, και της οργανωμένης. Η ηγεσία απαντά με κλιμάκωση του ενδοαριστερού εμφύλιου και ιδιαίτερα με επιθέσεις κατά της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΝΑΡ ειδικότερα.

Στο ΚΚΕ, στις οργανώσεις και μετωπικά σχήματα που επηρεάζει, απευθυνόμαστε για κοινή δράση και συμβολή στο αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής, επιδιώκουμε το συναγωνιστικό διάλογο με τον κόσμο του.

9. Ο σημερινός συσχετισμός δυνάμεων μέσα στην κοινωνία και την Αριστερά δεν είναι ευνοϊκός για τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και του ταξικού εργατικού κινήματος. Σε κοινωνικό επίπεδο, παρά τις αντιστάσεις που εκδηλώνονται σε πολλά μέτωπα, ορισμένες φορές με ανατρεπτικό τρόπο (μάχη στο δημόσιο, κυριακάτικη αργία, ο ηρωικός αγώνας των καθαριστριών και των διαθέσιμων κλπ), οι αγώνες παραμένουν κατακερματισμένοι, αμυντικοί, δεν συνενώνονται σε ένα ανερχόμενο, ισχυρό πολιτικό κίνημα ανατροπής. **Παρά την ολοκληρωτική υποταγή του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού δεν οικοδομήθηκε ένα άλλο σχετικά μαζικό κέντρο αγώνα στο εργατικό κίνημα.** Η τάση υποταγής υπερισχύει της τάσης χειραφέτησης. Παρότι ο λαός δεν έχει αποδεχθεί την κανονικότητα της κατάστασης, μεγάλο μέρος αισθάνεται αδύναμο να αγωνιστεί για να την ανατρέψει. Κυριαρχεί η εκλογική αναμονή.

Σε πολιτικό επίπεδο, κυριαρχεί η προσδοκία για μια κυβερνητική εναλλαγή, χωρίς ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής, αλλά με την υπόσχεση μιας ηπιότερης διαχείρισής της. Σε πιθανή προεκλογική περίοδο θα υπάρχει ακόμα μεγαλύτερη εκλογική πόλωση.

Παρόλα αυτά, η δυνατότητα νέων ισχυρών λαϊκών αντιδράσεων και όξυνσης της ταξικής πάλης είναι υπαρκτή. **Ο συσχετισμός δυνάμεων δεν έχει κριθεί οριστικά.** Το βάθος της κρίσης και η οξύτητα των αντιθέσεων, η αδυναμία να λυθούν λαϊκά προβλήματα με την όποια κυβέρνηση στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής, ο προβληματισμός πλατιών λαϊκών στρωμάτων για το συμβιβασμό του ΣΥΡΙΖΑ με τις δυνάμεις του συστήματος, αλλά και την πολιτική του ΚΚΕ το δείχνουν. Ακόμα και με τη διενέργεια εκλογών και πιθανή κυβερνητική εναλλαγή από «κυβέρνησης σωτηρίας με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ», η σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος δεν είναι δεδομένη.

Η γενική μας εκτίμηση είναι πως βαδίζουμε προς μία όξυνση της αντιπαράθεσης σε όλα τα επίπεδα και ανάλογα πρέπει να προετοιμαστεί η μαχόμενη Αριστερά και το ταξικό εργατικό κίνημα.

10. Βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι, με τρεις πολιτικές επιλογές για τους εργαζόμενους:

-Συνέχιση και κλιμάκωση της κανιβαλικής πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΑΝΤ

-Πολιτική συμβιβασμού με τις δυνάμεις αυτές, αναγνώρισης των ορίων που βάζουν. Μια πολιτική διαχείρισης που θα οδηγήσει αργά ή γρήγορα σε ήττα και απογοήτευση.

- Ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΑΝΤ και της κυβέρνησής

τους. Ο δρόμος αυτός ακολουθείται ακόμα από λίγους σήμερα, αλλά υπάρχει πολύ μεγαλύτερο κομμάτι εργαζομένων, νέων και αριστερών που αναζητούν και σε αυτή την κατεύθυνση.

B. ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ

11. Στο 3ο Συνέδριο του NAP καθορίσαμε πως πυρήνας της επαναστατικής τακτικής είναι η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου και της υπεραντιδραστικής ανασυγκρότησης του, μέσα από την οποία επιχειρείται η υπέρβαση της σημερινής δομικής κρίσης του. Σημειώσαμε πως η επαναστατική τακτική εκφράζει τα ζωτικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων στην εργασία, στα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα, στην πάλη για την απελευθέρωση από το άθλιο καθεστώς της επιτροπείας. Επιταχύνει την συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου και έχει σαν στόχο την προσέγγιση της επανάστασης.

Στις σημερινές συνθήκες εξειδικεύουμε τους στόχους και τα συνθήματα της τακτικής μας. Ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της αντιδραστικής κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, και κάθε κυβερνητικής λύσης που ετοιμάζει το σύστημα για την συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Για να αλλάξει η πολιτική και όχι ο διαχειριστής. Για την συνολική εργατική, λαϊκή αντεπίθεση, αντιστρέφοντας την τάση καθήλωσης των κοινωνικών αγώνων και την καλλιέργεια κλίματος αναμονής με στόχο την κλιμάκωση του πολιτικού αγώνα της εργατικής τάξης και του λαού. Για δουλειά-ψωμί-παιδεία-ελευθερία, για να ξηλωθούν όλα τα αντιλαϊκά μέτρα και οι αστικές αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις της τελευταίας πενταετίας, είτε μνημονιακές είτε ευρύτερες, να αποσπαστούν ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου, για να σπάσει το «πλαίσιο» του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού και της επιτροπείας, της λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Δεν περιορίζουμε τον στόχο μας στο «να φύγει η κυβέρνηση», στην κυβερνητική εναλλαγή, ούτε απαξιώνουμε την λαϊκή απαίτηση «να φύγουν». Συμβάλλουμε βαθαίνοντας την απάντηση: «να φύγουν όλοι όσοι μας οδήγησαν εδώ: κυβέρνηση-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφάλαιο.»

Επιδιώκουμε η πτώση της κυβέρνησης να γίνει από την ανάπτυξη των αγώνων του μαζικού κινήματος, πράγμα που θα έχει εντελώς διαφορετική ποιότητα από την «ομαλή κοινοβουλευτική εναλλαγή».

Σε αντίθεση με τον συμβιβασμό και την ηττοπάθεια, το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η αντικαπιταλιστική αριστερά ξεκινούν από την αισιοδοξία ότι η κοινωνία αλλάζει, από την εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του λαού και της νεολαίας.

12. Βλέποντας συνολικά τις εξελίξεις και τις τάσεις της περιόδου, τις δυνατότητες αλλά και τις δυσκολίες που έχουμε, τις σημαντικές καμπές στην ταξική πάλη που έρχονται, **ιεραρχούμε την ανάγκη συγκρότησης μιας ισχυρής πρωτοπορίας,** που θα δρα με τη στρατηγική στο τιμόνι και με όπλο την επαναστατική τακτική, με την αποφασιστική ενίσχυση και ηγεμονία των ιδεών της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Κάτι τέτοιο δεν σημαίνει καμία περιχαράκωση, αλλά ενισχύοντας την πολιτική ανεξαρτησία της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς, οδηγεί στον αγώνα για:

α) Ισχυρό, μαζικό, πολιτικό, ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό λαϊκό κίνημα για την ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου, της κυβέρνησης, της τρόικα, των μνημονίων κλπ.. Προωθούμε το **αγωνιστικό μέτωπο ρήξης ανατροπής,** την αγωνιστική ταξική ενότητα των εργατών και την αγωνιστική συμπαράταξη με τους φτωχομεσαίους αγρότες, τη νεολαία και ειδικά την άνεργη, καθώς και τμήματα των παλιών και νέων μικροαστικών στρωμάτων, που χτυπιούνται βάνουσα. Χωρίς ένα τέτοιο κοινωνικό στήριγμα καμία ουσιαστική ανατροπή δεν

πρόκειται να γίνει, καμία φιλολαϊκή πολιτική δεν μπορεί να εφαρμοσθεί.

Απευθύνουμε κάλεσμα κοινής δράσης μέσα στο μαζικό κίνημα στις δυνάμεις του ΚΚΕ και τις μαχόμενες δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν υποτάσσονται στην πολιτική της ηγεσίας.

Κρίσιμο στοίχημα για την αντεπίθεση και ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος αποτελεί η εμφάνιση της τάσης για ένα νέο εργατικό κίνημα και της αντίστοιχης κίνησης.

β) Άλλη Αριστερά, για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και ανατρεπτικής Αριστεράς. Με τον πολιτικό και στρατηγικό αναπροσανατολισμό και την δημιουργική επανεκκίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την προβολή, εμβάθυνση κι επεξεργασία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Ενίσχυση - ανάπτυξη, εμβάθυνση και σταθεροποίηση του πολύμορφου αντικαπιταλιστικού ρεύματος, με την ενίσχυση των εργατικών σχημάτων, των κινήσεων πόλης και των μετωπικών συσπειρώσεων και πρωτοβουλιών στην αντιπολεμική πάλη (Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση, Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων), των δημοκρατικών ελευθεριών (ΚΕΔΔΕ), της διεθνιστικής αλληλεγγύης (Αντιφασιστική καμπάνια για την Ουκρανία). Ανάπτυξη και προώθηση της μετωπικής τακτικής για την συγκέντρωση των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ, ανατρεπτικών δυνάμεων.

γ) Ανάπτυξη του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και συσπείρωση δυνάμεων για το πρόγραμμα και το κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Η ενίσχυση της παρέμβασης από θέσεις σύγχρονης κομμουνιστικής προοπτικής αποτελεί κρίσιμο κρίκο για να σπάσει η ιδεολογική ηγεμονία του συστήματος, για τον στρατηγικό αναπροσανατολισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του αντικαπιταλιστικού δυναμικού. Αποτελεί κρίσιμο παράγοντα ισχυρής βελτίωσης του συσχετισμού υπέρ των επαναστατικών και σύγχρονα κομμουνιστικών τάσεων.

13. Το εργατικό και λαϊκό κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να κάνουν ένα άλμα στο περιεχόμενο της πολιτικής τους. **Να υπερβούν την διαρκή «άμυνα», να αγωνιστούν για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα και ανάγκες, για την αντεπίθεση των αγώνων, να απαντήσουν στο «τι και πως πρέπει να γίνει». Να κάνουν την εναλλακτική λύση υπόθεση ενός ανασυγκροτημένου πολιτικού εργατικού και λαϊκού κινήματος.**

Αφετηρία μας είναι οι εργατικές λαϊκές ανάγκες και δικαιώματα. Προϋπόθεση για την ικανοποίησή τους, είναι η ρήξη με την πολιτική του κεφαλαίου και της ΕΕ, η αντικαπιταλιστική ανατροπή. Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα αποτελεί δύναμη για το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χρειάζεται παραπέρα εμβάθυνση και ανάπτυξη, όχι υποβάθμιση.

Στις σημερινές συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και μνημονιακής βαρβαρότητας ακόμα και για τη «σωτηρία» απαιτούνται στόχοι, κίνημα και μέτωπο ανατροπής. Αλλιώς η «σωτηρία» θα αποτελεί επιβίωση μέσα στην αιώνια μνημονιακή και καπιταλιστική κόλαση. Χωρίς να υποτιμούμε κανέναν αγώνα και κανένα αίτημα, που βελτιώνει την θέση του λαού, στο βαθμό που δεν μοιράζει τη φτώχεια και δεν αποδέχεται την εξαθλίωση, αντιπαλεύουμε την λογική των «μειωμένων προσδοκιών», τα «προγράμματα σωτηρίας», που τελικά δεν σώζουν τον λαό, αλλά το σύστημα, ψαλιδίζοντας τους στόχους και τις ελπίδες των εργαζομένων.

Από το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που προβάλλουμε συνολικά εκπορεύονται (χωρίς να ταυτίζονται) το πλαίσιο ταξικών διεκδικήσεων για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, τα αντικαπιταλιστικά προγράμματα πάλης για κλάδους και μέτωπα, οι παρεμβάσεις σε περιφέρειες και δήμους, το πλαίσιο πολιτικής συνεργασίας με άλλες αριστερές ανατρεπτικές δυνάμεις, καθώς και οι άμεσες πολιτικές παρεμβάσεις. Ιεραρχούμε κάθε φορά τους στόχους ανάλογα με την οξύτητα των προβλημάτων που αναδεικνύονται, την ιδιαίτερη πολιτική συγκυρία και τον βαθμό της υποκειμενικής τους ωρίμανσης.

14. Η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων συνδέεται με συγκεκριμένο και σύγχρονο τρόπο με την επαναστατική διαδικασία. Αποτελεί δρόμο προσέγγισης και επιτάχυνσης της επανάστασης, δρόμο προετοιμασίας των κοινωνικών-πολιτικών δυνάμεων που θα την πραγματοποιήσουν και θα οικοδομήσουν την εργατική εξουσία-δημοκρατία, την κυβέρνηση των οργάνων του εργατικού κινήματος. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος μέσα από τον οποίο η αντικαπιταλιστική Αριστερά, οι πρωτοπόρες τάσεις του εργατικού κινήματος μπορούν να απαντήσουν συγκεκριμένα και ρεαλιστικά σήμερα στο πρόβλημα της εξουσίας: ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής πάλης, της επαναστατικής ανατροπής, της εργατικής εξουσίας.

Η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, για το ξήλωμα του μνημονιακού πλαισίου και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, η απόσπαση κατακτήσεων που θα βελτιώνουν τη θέση των εργαζομένων και θα δίνουν φτερά και αυτοπεποίθηση στο κίνημα, θα βάζουν φραγμό στην αστική γραμμή υπέρβασης της κρίσης, θα τροφοδοτούν τις αντιφάσεις στο αστικό στρατόπεδο δοκιμάζοντας την αστική ηγεμονία και βάζοντας σε κρίση τις πολιτικές μορφές διακυβέρνησης και κυριαρχίας. Θα αλλάζουν τους συσχετισμούς, θα ξεδιπλώνουν την επαναστατική διαδικασία αναδεικνύοντας με πραγματικούς όρους τις επαναστατικές δυνατότητες της εποχής και προετοιμάζοντας το ποιοτικό άλμα της επανάστασης.

Η θέση αυτή αποτελεί τη δική μας συνολική πολιτική πρόταση στο επίπεδο της εξουσίας. Διαμορφώνει εργατικά-χειραφετητικά κριτήρια, που διαχωρίζονται από εκείνα του διαχειριστικού κυβερνητισμού και της κοινοβουλευτικής λογικής, καθώς θέτει στο κέντρο της το ζήτημα της δράσης του οργανωμένου λαού, τον πραγματικό χαρακτήρα και την ουσία του κράτους, της εξουσίας και της κυβέρνησης στον σύγχρονο καπιταλισμό.

Άρα, σήμερα περισσότερο παρά, το εργατικό κίνημα και η αντικαπιταλιστική Αριστερά, αν θέλουν να έχουν αποτελέσματα και να απαντήσουν με σύγχρονους-χειραφετητικούς όρους **στο ζήτημα της κυβέρνησης, του κράτους και της εξουσίας, πρέπει να το θέσουν συνολικά**, με τρόπο που θα μπορεί να αντιπαλέψει αυτήν την πραγματικότητα και θα υποτάσσει τον κοινοβουλευτικό αγώνα στο ανατρεπτικό πολιτικό κίνημα και όχι το αντίστροφο.

15. Σε αυτή τη βάση, το σύνθημα της «αριστερής» ή «εργατικής κυβέρνησης» στις σημερινές συνθήκες δεν υπηρετεί τις εργατικές-λαϊκές ανάγκες ούτε απαντά από εργατική σκοπιά και με ριζοσπαστικό-αντικαπιταλιστικό κριτήριο στο πρόβλημα της εξουσίας. Κι αυτό γιατί:

α) Αποσπάται -σπέρνοντας επικίνδυνες αυταπάτες και οδηγώντας σε ήττα- από την πραγματικότητα του σύγχρονου ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Μια πραγματικότητα όπου η αστική εξουσία γίνεται πολύ πιο πολυπλόκαμη και αδιαπέραστη, η παρέμβαση του κεφαλαίου πολύ πιο άμεση, το εθνικό αστικό κράτος συγκροτείται και λειτουργεί σε οργανική αλληλοδιαπλοκή με ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς (ΕΕ, ΝΑΤΟ κ.λπ.) και το «τοπικό κράτος», ο ρόλος του κοινοβουλίου υποβαθμίζεται ενώ αναβαθμίζεται ο ρόλος του «σκληρού κρατικού πυρήνα» (στρατός, μηχανισμοί καταστολής), όπου εντείνεται η παρουσία των ιδεολογικών μηχανισμών, ο έλεγχος των ΜΜΕ και ο δεσποτισμός στους χώρους παραγωγής - όπου, τελικά, η λειτουργία της κυβέρνησης επικαθορίζεται καταλυτικά από αυτό το πλαίσιο, έχοντας από μηδαμινούς έως ανύπαρκτους βαθμούς ελευθερίας, χωρίς ρήξη με το πλαίσιο αυτό.

β) Η προβολή του σε συνθήκες μιας σχετικής υποχώρησης του κινήματος, ενίσχυσης μιας λογικής κοινοβουλευτικής ανάθεσης και μειωμένων προσδοκιών και παραπομπής των πάντων στη διαφανόμενη κυβερνητική αλλαγή με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ, αντικειμενικά ενισχύει αυτές τις τάσεις, αποπλίζει παραπέρα το κίνημα και μετατρέπει την αντικαπιταλιστική Αριστερά και την επαναστατική τάση σε συμπληρωματική δύναμη ή έστω «αριστερό αντίβαρο» στο πεδίο της

«κυβερνητικής εναλλαγής» (με τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα που είχε η ανάλογη στάση του ΚΚΕ απέναντι στο ΠΑΣΟΚ).

16. Σε περίπτωση κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ η αντικαπιταλιστική Αριστερά θα παλεύει **από την πρώτη στιγμή** για τις εργατικές - λαϊκές ανάγκες και διεκδικήσεις, χωρίς να υποστέλλει τους αγώνες στο όνομα του κυβερνητικού ρεαλισμού. Θα επιδιώκει **να διευρύνει τις ρωγμές και να αποσπάσει κατακτήσεις**. Θα συμβάλει **σε μια γενική εργατική, λαϊκή αντεπίθεση**, στην ανάπτυξη της πάλης για το αναγκαίο πρόγραμμα, με βάση το οποίο κρίνουμε και τις κινήσεις της κυβέρνησης. Την αποφασιστική αντιπαράθεση με την πολιτική και τους φορείς του πολιτικού-ταξικού μπλοκ του κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και τους φασίστες, οι οποίοι θα επιδιώξουν να μην πειραχτεί το παραμικρό από το αντεργατικό και αντιλαϊκό τερατούργημα που έχουν οικοδομήσει.

Θα έχει συνολικά στάση εργατικής - λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης.

Η μαχόμενη Αριστερά δεν μπορεί να δώσει «κριτική στήριξη» ή ανοχή στο διαχειριστικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε να γίνει «αριστερό δεκανίκι» ή «ομάδα πίεσης» της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Γ. Για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και ανατρεπτικής Αριστεράς, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την πρόταση πολιτικής συνεργασίας των αντικαπιταλιστικών, αντιμπεριαλιστικών και αντι-ΕΕ δυνάμεων.

17. Παλεύουμε για την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων ανάμεσα στο ρεύμα της ανατροπής και το ρεύμα της διαχείρισης και της εναλλαγής, για μια άλλη Αριστερά, για την οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς.

Η αλλαγή του συσχετισμού και η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής αριστεράς δεν αποτελούν «ιδεολογική» επιλογή. Μαζί με την εισβολή του λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο μπορεί να επηρεάσει άμεσα τα δεδομένα της ταξικής πάλης και τις πολιτικές εξελίξεις.

Η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς δυναμώνει την τάση της αποφασιστικής διεκδίκησης ενάντια στην κοινοβουλευτική αναμονή και τις μειωμένες προσδοκίες. Φέρνει στο κέντρο το πρόγραμμα της ανατροπής. Αποτελεί δύναμη μαχητικής επιβολής φιλολαϊκών αλλαγών με την όποια κυβέρνηση. Δείχνει στους εργαζόμενους ότι υπάρχει άλλη αριστερά πέρα από τον συμβιβασμό και την υποταγή. Αποτελεί προωθητική δύναμη για την συνολική αναδιάταξη των δυνάμεων μέσα στην αριστερά και την κοινωνία.

Η οικοδόμηση του πόλου περνάει μέσα από:

α) την πολύπλευρη **ενίσχυση και δημιουργική επανεκκίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

β) Την ενίσχυση - ανάπτυξη, εμβάθυνση και σταθεροποίηση του **πολύμορφου αντικαπιταλιστικού ρεύματος**, των μαχητικών, ριζοσπαστικών τάσεων της πάλης των εργαζομένων, των αντικαπιταλιστικών κινήσεων και της πτέρυγας.

γ) Την **μετωπική τακτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για την συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών, αντιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων της Αριστεράς και του κινήματος.

18. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί σημαντική κατάκτηση και πρέπει να στηριχθεί αποφασιστικά. Για να απαντήσει στις προκλήσεις **χρειάζεται άμεσα ο πολιτικός και στην πορεία ο στρατηγικός της επανεξοπλισμός** και ταυτόχρονα η κατάκτηση μιας ανώτερης πολιτικής και οργανωτικής ενότητας και μιας βαθύτερης δημοκρατίας. Η κατάκτηση της ενιαίας έκφρασης και παρέμβασης στα κρίσιμα μέτωπα της ταξικής και πολιτικής πάλης. Η επιδίωξη αυτή δεν είναι γενική, αλλά κρίνεται σε ορισμένα κρίσιμα πολιτικά, φυσιογνωμικά και οργανωτικά στοιχεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

α) Απάντηση στα βασικά πολιτικά ερωτήματα της περιόδου (πρόγραμμα, συμμαχίες, κυβέρνηση-εξουσία κλπ). Ιδιαίτερα πρέπει να ξεπερνιούνται οι διάχυτες αυταπάτες για τον χαρακτήρα της πολιτικής-κυβερνητικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, να καταπολεμώνται οι αναμασημένες θεωρίες του «σκαλοπατιού» και του «μικρότερου κακού».

β) Βαθύτερη επεξεργασία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος και στα στρατηγικά ζητήματα, ειδικά στο ζήτημα εξουσία - κράτος - κυβέρνηση, με δημιουργική ανάπτυξη των επαναστατικών αντιλήψεων

γ) Ενίσχυση του αυτοτελούς πολιτικού της ρόλου σε καθημερινή βάση. Οργανωτική της συγκρότηση και ενίσχυση με νέες δυνάμεις, ειδικά τον κόσμο που δώσαμε μαζί τις πρόσφατες πολιτικές μάχες.

δ) Σχεδιασμένη προσπάθεια για το άνοιγμα δρόμων για τον «μέτωπο-πόλο των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, επαναστατικής Αριστεράς και των δυνάμεων της ανατροπής»..

ε) Για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ των μεγάλων ρήξεων, ενωτική και μαχητική στους αγώνες, αλλά με αδιαπραγμάτευτη κατεύθυνση στην αυτοτελή πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού ρεύματος.

στ) Για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ενισχυμένο εργατικό - λαϊκό χαρακτήρα, ριζωμένη στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές, στη νεολαία.

ζ) Για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ με **δημοκρατική λειτουργία και ενωτική-μετωπική κουλτούρα**. Ενισχύουμε και υπερασπίζουμε το μέτωπο από τις επιθέσεις άλλων δυνάμεων, την απαξίωση, την ισοπέδωση της προσφοράς της στο κίνημα που τελικά οδηγεί (συνειδητά ή ασυνείδητα) στην υποταγή στον ρεφορμισμό και την διαχείριση. Προωθούμε την αποφασιστική, αναβαθμισμένη λειτουργία των τοπικών και κλαδικών επιτροπών. Του ουσιαστικού ρόλου των μελών στην διαμόρφωση και υλοποίηση της πολιτικής της

η) Προωθούμε τη συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την προσπάθεια ενοποίησής της στο εργατικό μέτωπο, το αντιφασιστικό, στην παρέμβαση στην πόλη ενάντια στο τοπικό κράτος, κλπ

Σε αυτή την κατεύθυνση ενισχύουμε αποφασιστικά τις πρωτοβουλίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Την αυτοτελή παρέμβαση της στα πολιτικά και κινηματικά γεγονότα της περιόδου, τις σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες (πρωτοβουλία για το χρέος κλπ). Συμβάλλουμε στην πορεία για την 3η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκοντας πλατύ άνοιγμα της συζήτησης με το βλέμμα στραμμένο στα ερωτήματα του κόσμου, και με ξεκάθαρη υπεράσπιση της ενότητας και της δημοκρατίας.

19. Η αποφασιστική ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί τον πρώτο όρο για την οικοδόμηση του «πόλου». Παράλληλα όμως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναπτύξει την μετωπική της τακτική.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να απευθύνει ευρύ πολιτικό κάλεσμα για την αναβαθμισμένη κοινή δράση, την πολιτική συνεργασία και τη συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ, αντισυστημικών δυνάμεων και αγωνιστών, χωρίς αποκλεισμούς και μονομέρειες. Να απευθυνθεί σε όλες τις δυνάμεις που πήραν μέρος στην προηγούμενη προσπάθεια και συνεχίζουν να διαχωρίζονται έμπρακτα από την πολιτική-κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, και την αδιέξοδη γραμμή του ΚΚΕ. Στις δυνάμεις της εκτός των τειχών Αριστεράς. Στους χιλιάδες ανένταχτους αγωνιστές που αναζητούν μια άλλη αριστερά.

Παρά τις σημαντικές δυσκολίες, που είναι μεγαλύτερες από ότι στο παρελθόν, υπάρχει αξιόλογο διάσπαρτο δυναμικό, που αναζητά και σήμερα μια πραγματικά αριστερή πολιτική. Η δική μας λογική

δεν κοιτάει μόνο στο σήμερα, αλλά και στις τάσεις που μπορεί να ξεπηδήσουν στην καμπή της πολιτικής πάλης. Η πορεία προς τον πόλο θα είναι μια ολόκληρη διαδικασία, δεν θα κριθεί σε μια στιγμή ή σε ένα επίπεδο.

Κέντρο της προσπάθειας είναι η «από τα κάτω συσπείρωση» του μαχόμενου δυναμικού του κινήματος και της αριστεράς. Προωθούμε πρωτοβουλίες κοινής παρέμβασης σε κρίσιμα πεδία και ζητήματα της πολιτικής πάλης, όπως η πρωτοβουλία για το χρέος, αλλά και κατά του πολέμου, για τα δημοκρατικά δικαιώματα, ενάντια στο «νέο 330» κλπ.

Επιχειρούμε να δοκιμάσουμε μορφές κοινής συνολικής πολιτικής δράσης, με την μορφή «Συντονισμού», ο οποίος θα παρεμβαίνει στα παραπάνω πεδία και συνολικά.

Προτείνουμε στην ANΤΑΡΣΥΑ να προωθήσει την αριστερή ανατρεπτική πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ, αντισυστημικών δυνάμεων και αγωνιστών, στη βάση του αναγκαίου πολιτικού πλαισίου.

Το πολιτικό πλαίσιο πρέπει να περιέχει: τους πολιτικούς στόχους για το κοινωνικό πρόβλημα, τη φτώχεια, την ανεργία ιδιαίτερα στη νεολαία. Την πάλη ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την φασιστική απειλή. Ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολεμικές απειλές. Να συνδέεται πιο πειστικά και συγκεκριμένα με την πάλη για την ανατροπή της πολιτικής του Μαύρου Μετώπου και της άθλιας συγκυβέρνησης, για την διαγραφή του χρέους, την έξοδο από ΕΕ-ευρώ, την εθνικοποίηση επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, την επιβολή από το εργατικό κίνημα μέτρων κτυπήματος του κεφαλαίου. Να υπάρχει σαφής απόρριψη του πολιτικού και κυβερνητικού σχεδίου του ΣΥΡΙΖΑ (ανεξάρτητα από γενικότερες αντιλήψεις για τη σχέση κυβέρνησης - εξουσίας) καθώς και της ρεφορμιστικής πολιτικής του ΚΚΕ. Να αναδειχεται ως φορέας ανατροπής ο οργανωμένος λαός με πυρήνα ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό - λαϊκό κίνημα και μια άλλη ανατρεπτική αριστερά. Να εντάσσεται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο σε μια συνολική αντικαπιταλιστική οπτική.

Το ΝΑΡ θα επιδιώξει σταθερά γύρω από μια τέτοια πολιτική πρόταση να ενωθεί το σύνολο της ANΤΑΡΣΥΑ, υπερβαίνοντας αντιλήψεις άρνησης της μετωπικής τακτικής ή υποβάθμισης του παρεχομένου της

20. Υπάρχει ισχυρή πιθανότητα για πρόωρες εκλογές τον Μάρτη, σε περίπτωση μη εκλογής προέδρου της δημοκρατίας.

Υπάρχουν **δύο δρόμοι να φτάσουμε στις εκλογές:** Είτε με τον λαό στην γωνία και τις ριζοσπαστικές αντικαπιταλιστικές δυνάμεις σε αμηχανία και παράλυση μπροστά στον ταξικό αντίπαλο, αλλά και το ρεύμα κυβερνητικής διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ. Είτε με ενίσχυση των αντιστάσεων, των κινητοποιήσεων και των αγώνων που θα φέρνουν τον λαό στο προσκήνιο, στον αγώνα για την ανατροπή του μαύρου μετώπου και της κυβέρνησης του και την αντικαπιταλιστική επαναστατική αριστερά και τις δυνάμεις της ανατροπής στην πρώτη γραμμή.

Η μάχη αυτή είναι εξαιρετικά κρίσιμη. Υπάρχουν δυνατότητες για την ANΤΑΡΣΥΑ και την ανατρεπτική Αριστερά καθώς ο κόσμος των αγώνων, παρότι πιέζεται κοινοβουλευτικά από τον ΣΥΡΙΖΑ, αποκτά συνείδηση του ρόλου του, βλέπει τον συμβιβασμό του με το σύστημα, αναζητά προς τα αριστερά και «επικοινωνεί» με τις θέσεις και την πολιτική της ANΤΑΡΣΥΑ. **Η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι όρος για την ανάπτυξη της πάλης του λαϊκού κινήματος για την επιβολή κατακτήσεων, για να ανοίξουν δρόμοι ανατροπής, να μείνει ψηλά η σημαία μιας αριστεράς, ανεξάρτητης από τα σύστημα, η προοπτική της άλλης κοινωνίας.**

Καμιά δικαιολογία, δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποχή από την μάχη αυτή, γεγονός που οδηγεί στην έμπρακτη αποδοχή του πολιτικού σχεδίου του ΣΥΡΙΖΑ, που οδηγεί σε κοινωνική και πολιτική ήττα του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα δώσει σε κάθε περίπτωση το παρών και στην εκλογική μάχη για να προβάλλει την πολιτική της. Το NAP πιστεύει ότι στην περίπτωση των εκλογών πρέπει να εκφραστεί η αριστερή ανατρεπτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων, με βάση το αναγκαίο πολιτικό πλαίσιο. Με ενωτικό και ανατρεπτικό πνεύμα και το βλέμμα στην επόμενη μέρα θα προτείνει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ να διαμορφώσει ανάλογη πολιτική και εκλογική τακτική.

Δ. ΩΡΑ ΝΕΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ - ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

21. Η εργατική τάξη οδηγείται ραγδαία σε μια «νέα κανονικότητα» που παραπέμπει στις πιο άγριες και εκμεταλλευτικές κοινωνίες. Η συνειδητοποίηση αυτής της νέας πραγματικότητας, πρώτα απ' όλα από αυτούς που παλεύουν στο όνομα της απελευθέρωσης της εργατικής τάξης έχει καθοριστική σημασία.

Η πρότασή μας για ένα άλλο, για ένα νέο ανατρεπτικό ταξικό εργατικό κίνημα, επιβάλλεται ιδιαίτερα έντονα στις σημερινές συνθήκες, λόγω της αλλαγής της κατάστασης της εργατικής τάξης, των όρων της ταξικής πάλης, της γενικότερης επίθεσης του κεφαλαίου και του σημερινού υπεραντιδραστικού κύματος αναδιάρθρωσεων σε όλα τα πεδία, της κοινωνικής ιδεολογικής και πολιτικής χρεοκοπίας του αστικοποιημένου συνδικαλιστικού κινήματος. **Στις νέες συνθήκες, η προώθηση της πρότασης και λογικής του ΝΕΚ, τα βήματα για την ανάπτυξη ενός νέου εργατικού κινήματος αποτελεί θεμελιώδη πολιτική επιλογή.**

Αφετηρία της παρέμβασής μας στο εργατικό κίνημα είναι η γενικότερη επιδίωξη για την ανάπτυξη ενός μαζικού, πολιτικού εργατικού κινήματος με στόχο **την ανατροπή της επίθεσης και της κυβέρνησης, την αντεπίθεση των αγώνων, το ξήλωμα της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και των αντιδραστικών αναδιάρθρωσεων, την απόσπαση κατακτήσεων, σε σύνδεση με την πάλη για τους στόχους του αντικαπιταλιστικού προγράμματος.**

Με την πρόταση του ΝΕΚ απαντάμε στις σημερινές ανάγκες της πάλης από τη σκοπιά της χειραφέτησης

Νέο ταξικό εργατικό κίνημα σημαίνει μια αντίληψη ανασύστασης-επανεξόρμησης της εργατικής χειραφέτησης από το κεφάλαιο στο πεδίο της διεκδικητικής πάλης, αλλά και στο πεδίο της οργάνωσης της τάξης, της πολιτικής προοπτικής, των αξιών και του εργατικού πολιτισμού. Δίνουμε τη μάχη, ώστε το εργατικό κίνημα, ανασυγκροτούμενο, να κατακτά ανώτερα πολιτικά χαρακτηριστικά. Να οδηγεί σε νίκες στους χώρους δουλειάς και να αποσπά κατακτήσεις από σήμερα συνδέοντα τον αγώνα του με την ανατροπή. Να αποκαλύπτει το βαθύτερο νόημα των αντιδραστικών αναδιάρθρωσεων που προωθούνται σε κάθε χώρο στη σύνδεση τους με τη συνολική αντιδραστική καπιταλιστική ανασυγκρότηση. Η παρέμβαση των δυνάμεων του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση γίνεται με το σύνολο της λογικής και πρότασης για το ΝΕΚ.

Τα καθήκοντα που απορρέουν από τα παραπάνω αφορούν **όλες τις πλευρές της δουλειάς μας:** την ανάπτυξη της πάλης των εργαζομένων και του περιεχομένου των αγώνων, βήματα στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, ανάπτυξη της παρέμβασής στον ιδιωτικό τομέα, επικέντρωση στην οργάνωση της νέας βάρδιας και των μεταναστών εργατών, σωματεία στα χέρια των εργατών έξω από τον έλεγχο των μηχανισμών των διοικήσεων ή της γραφειοκρατίας, ενότητα

όλων των τμημάτων της τάξης και συμμετοχή στα συνδικάτα όλων των εργατών ανεξάρτητα από την σχέση απασχόλησης. Σημαίνει συσπείρωση των ταξικών δυνάμεων και δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας, συγκέντρωση δυνάμεων και γενική εξόρμηση της πρότασης για ένα νέο εργατικό κίνημα, ανάπτυξη της «δύναμης πυρός» των κομμουνιστών εργαζόμενων και των οργανώσεων του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση για μια άλλη ποιότητα και δύναμη παρέμβασης στην εργατική τάξη, για δυνατό ρεύμα συνολικής χειραφέτησης και κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Στη βάση αυτή, ως περιεχόμενο άμεσης παρέμβασης προωθούμε και παλεύουμε παντού το πλαίσιο των αναγκαίων στόχων πάλης που έχουμε επεξεργαστεί και το οποίο προτείνουμε στο μαζικό κίνημα και τα συνδικάτα.

Βασική επιδίωξη της παρέμβασής μας είναι η δημιουργία και η αναγέννηση της εργατικής συλλογικότητας (ακόμα και της πιο πρωτόλειας) σε κάθε χώρο δουλειάς, ενάντια στον εργοδοτικό και κυβερνητικό δεσποτισμό: Δημιουργία πυρήνων αντίστασης, επιτροπών αγώνα, συνελεύσεων επιχείρησης, πρωτοβάθμιου σωματείου ή αναζωογόνηση ήδη υπαρκτού, σε συνδυασμό με την συσπείρωση σε κινήσεις - σχήματα της αριστερής ταξικής αντικαπιταλιστικής πτέρυγας, ολόπλευρη ενίσχυση των «εργατικών λεσχών».

Ως βασικές προτεραιότητες της περιόδου ιεραρχούμε:

- Την πολιτικο-οργανωτική δουλειά για την ανάπτυξη της παρέμβασης στην τεράστια μάζα των ανέργων και της εργασιακής περιπλάνησης, στον ιδιωτικό τομέα και κυρίως στα πιο φτωχά, διάσπαρτα τμήματα και την μεγάλη πλειοψηφία των ασυνδικάλιστων εργαζομένων.

- Την ειδική, συντονισμένη με τη νΚΑ, δουλειά για παρέμβαση και συσπείρωση τμημάτων της νέας βάρδιας, της επισφάλειας, των προγραμμάτων (5-μηνια, voucher, κλπ). Ειδικός σχεδιασμός και πρωτοβουλίες για την ανεργία στην νεολαία.

- Βήματα για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας σε όλα τα επίπεδα και συσπείρωση των πρωτοπόρων αγωνιστών σε μετωπική πρωτοβουλία συμβολής στο ΝΕΚ.

Με βάση τις παραπάνω προτεραιότητες το NAP και η νΚΑ, θα οργανώσουν άμεσα πρωτοβουλίες τόσο για μετωπική πρωτοβουλία στο εργατικό κίνημα, όσο και στο μέτωπο της ανεργίας και της ελαστικής εργασίας με επεξεργασία των καταλλήλων μορφών.

23. Για την παρέμβασή μας στη νέα φάση: Οργάνωση της αντεπίθεσης του κινήματος. Βήματα στη συσπείρωση και ανάπτυξη - συμβολή για ένα ΝΕΚ

Οι δυνάμεις του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση χρειάζεται να συνδυάσουν δύο δύσκολα καθήκοντα το επόμενο διάστημα:

Πρώτο, να προωθήσουν σοβαρά βήματα για την ταξική ανασυγκρότηση, την ανασύνταξη και τον επανεξοπλισμό του κινήματος, των εργατικών συλλογικοτήτων, των σωματείων, των συντονισμών και όλων των μορφών πάλης και συσπείρωσης των εργαζομένων και των ανέργων.

Δεύτερο, να πρωτοστατήσουν στην ανάπτυξη αγώνων, ιδιαίτερα σε μέτωπα και χώρους-κλάδους που αποτελούν κρίκους και δέχονται επίθεση (απολυμένοι, άνεργοι, δημόσιο, ιδιωτικοποιήσεις, συμβάσεις και ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, ασφαλιστικό, νέος αντισυνδικαλιστικός νόμος, μετανάστες κλπ).

Επιδιώκουμε με την παρέμβασή μας οι αγώνες να υπερβαίνουν τη λογική της διαπραγμάτευσης της επιδείνωσης της θέσης των εργαζόμενων, ή τη μοιρασιά της εξαθλίωσης, κόντρα στη λογική της

εξαίρεσης.

Να ενοποιούνται πολιτικά, να αποκτούν ανατρεπτικά χαρακτηριστικά, να συνδυάζονται οι οικονομικές διεκδικήσεις και τα σημερινά αιτήματα βελτίωσης της θέσης των εργαζομένων με τα πολιτικά αιτήματα, να εκφράζεται η τάση χειραφέτησης. Ένα τέτοιο κίνημα ανατροπής δεν χωρά στα κοινοβουλευτικού χαρακτήρα μέτωπα του ΣΥΡΙΖΑ.

Η παρέμβασή μας θα δοκιμαστεί άμεσα στα πολλά κρίσιμα μέτωπα, όπως:

- Να **μπει φραγμός στην ανεργία, τις απολύσεις και τη ομηρία**. Στο καθεστώς της ελαστικής και μαύρης εργασίας, ειδικά στην νεολαία.
- Της πάλης για **αυξήσεις στους μισθούς**, και υπεράσπιση των **ασφαλιστικών κατακτήσεων**.
- Για το μπλοκάρισμα στην **φοροεπιδρομή και την φοροληστεία** του εισοδήματος και της προσωπική περιουσίας.
- Για την υπεράσπιση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών
- Για την υπεράσπιση και διεύρυνση των **δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών** των εργαζομένων
- Για ελεύθερες **συλλογικές διαπραγματεύσεις** και ΣΣΕ

Δύο πολύ **κομβικά** ζητήματα: **Ανεργία και επισφάλεια-προγράμματα**. Απαιτείται ξεχωριστή δουλειά για την προβολή και προώθηση των προγραμμάτων πάλης για τα δύο αυτά μέτωπα, καθώς και πιο ολοκληρωμένη συζήτηση για τις μορφές συσπείρωσης και πάλης του δυναμικού αυτού.

24. Η εργατική τάση που θέλει να συμβάλλει σε ένα νέο εργατικό κίνημα είναι εχθρική στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό και για αυτό αντιπαλεύει τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και μεγάλων Ομοσπονδιών, που σήμερα βρίσκεται σε βαθιά κρίση. Αγωνίζεται έτσι ώστε οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων να ανατρέπουν την κυριαρχία του υποταγμένου συνδικαλισμού. Να υπερβαίνουν την λογική της άσφαιρης διαμαρτυρίας ή των συμβολικών κινήσεων, τον κομματικοκεντρικό συνδικαλισμό. Ζήτημα αιχμής αποτελεί η εμφάνιση ενός άλλου κέντρου αγώνα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Κύριο ζητούμενο είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων ώστε να υπάρξει μια νέα μαγιά αγωνιστικών ταξικών σωματείων που εκτός από τους κλαδικούς συντονισμούς θα συμβάλλουν στην επανασυγκρότηση ενός Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων. Σε αυτή την κατεύθυνση θα συμβάλλει άμεσα η αγωνιστική συσπείρωση και κοινή πάλη σωματείων για τα κρίσιμα ζητήματα και μέτωπα της περιόδου, από τον αντιαπεργιακό - αντισυνδικαλιστικό νόμο που έρχεται μέχρι την διεκδίκηση συλλογικών συμβάσεων.

25. Η αντικαπιταλιστική πτέρυγα

- Παρεμβαίνουμε, ώστε, όλα τα σχήματα να δουλέψουν συλλογικά και να καταρτίσουν δημιουργικά τα ανατρεπτικά προγράμματα πάλης της νέας περιόδου, που θα απαντούν στην αναδιάρθρωση που πραγματοποιεί το κεφάλαιο και οι αστικές δυνάμεις σήμερα σε όλα τα επίπεδα.
- Ταυτόχρονα, χρειάζεται να δουν όλες οι οργανώσεις μας πολύ συγκεκριμένα, σε ποιους κλάδους και χώρους μπορούν να δημιουργηθούν νέα σχήματα, πως θα ανασυγκροτηθούν όσα βρίσκονται σε υποχώρηση.
- Εντείνουμε ιδιαίτερα τις προσπάθειες για δημιουργία κινήσεων στο χώρο της επισφάλειας, των προγραμμάτων και της νέας βάρδιας.
- Ενισχύουμε την παρέμβαση των «εργατικών λεσχών» και των άλλων εργατικών συλλογικοτήτων σε επίπεδο γειτονιάς που αναδείχτηκαν στην οργάνωση της αλληλεγγύης, σε αγωνιστικές πρωτοβουλίες και πολιτιστικές παρεμβάσεις στις πόλεις και τις γειτονιές
- Άμεση προτεραιότητά μας είναι το επόμενο διάστημα να γίνουν βήματα στον συντονισμό και την πολιτική ενοποίηση των εργατικών σχημάτων-παρεμβάσεων ιδιωτικού-δημόσιου τομέα. Συνεχίζουμε και αναπτύσσουμε τις κινήσεις που είναι σε εξέλιξη (συνελεύσεις σχημάτων ιδ. Τομέα,

συζήτηση στις Παρεμβάσεις δημ. Τομέα)

26. Για την αυτοτελή συσπείρωση των δυνάμεων που θέλουν να συμβάλλουν σε ένα Νέο Εργατικό Κίνημα.

Βασική πλευρά της εργατικής παρέμβασης των δυνάμεών μας αποτελεί η διαδικασία συγκρότησης μιας αυτοτελούς μετωπικής συσπείρωσης των δυνάμεων που επιδιώκουν να συμβάλλουν σε ένα ΝΕΚ. Η κίνηση αυτή χρειάζεται για να συγκεντρωθεί το πιο ευρύ δυναμικό, που τοποθετείται και δρα υπέρ της λογικής της ταξικής αναγέννησης του εργατικού κινήματος και θέλει να συμβάλει στην ανάπτυξη και την ενίσχυση αυτής της λογικής. Κίνηση γραμμής και «φανέλα» μαζικής εμφάνισης και προώθησης της λογικής της εργατικής χειραφέτησης και της αντικαπιταλιστικής ανατροπής ως στόχου για τους αγώνες, τα συνδικάτα, την πάλη συνολικά. Στόχος και μέσα από την κίνηση, η εμφάνιση και ισχυροποίηση ενός **μαζικού ρεύματος αντικαπιταλιστικής πάλης και εργατικής χειραφέτησης** μέσα στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα.

Η κίνηση θα είναι ταξική. Θα στηρίζεται στην αγωνιστική ταξική ενότητα των πρωτοπόρων εργατών και εργαζομένων. Θα είναι ανεξάρτητη από την αστική πολιτική και τις παρατάξεις της στο εργατικό κίνημα, αλλά και από τις αριστερές εργατικές «παρατάξεις», που αναπαράγουν την γραφειοκρατική, ιεραρχική αντίληψη «κόμμα-παρατάξη-συνδικάτο» (ΠΑΜΕ, ΜΕΤΑ κλπ) Η κίνηση θα προωθήσει την αλληλεπίδραση και τον σεβασμό στ αυτοτέλεια των πρωτοποριών στο εργατικό κίνημα και όχι στις σχέσεις «δια αντιπροσώπων» ή μέσω «συνιστωσών».

Πρότασή μας για το αρχικό περιεχόμενο και τη βάση ενότητας μιας τέτοιας κίνησης αποτελούν οι αναγκαίοι στόχοι πάλης του εργατικού κινήματος, η λογική για τη συγκρότηση του εργατικού κινήματος και η συνολική κατεύθυνση χειραφέτησης, για μια κοινωνία που οι παραγωγοί του πλούτου θα βρίσκονται στο τιμόνι (από την παραγωγή μέχρι την εξουσία).

Συμβάλλουμε και διαμορφώνουμε την πρόταση για την κίνηση και συζητούμε συντροφικά και δημοκρατικά με το δυναμικό που έχουμε ορίσει. Απευθυνόμαστε σε πρωτοπόρους αγωνιστές εργαζόμενους (αλλά και σε κινήσεις ή ομάδες), οι οποίοι μέσα από την εμπειρία τους προσεγγίζουν την ανάγκη για μια ριζική τομή στο εργατικό κίνημα και ειδικά στους αγωνιστές των σχημάτων-παρεμβάσεων-συσπειρώσεων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Σε όλες τις προσπάθειες και απόπειρες για ταξική συγκρότηση του κινήματος όπως η «Πρωτοβουλία για μια Πανελλαδική Ταξική Κίνηση». Στα σχήματα/κινήσεις της νέας εργατικής βάρδιας, αλλά και σε άλλα ρεύματα και τάσεις που κάνουν αντίστοιχες απόπειρες. Σε πρωτοπόρο κόσμο που πλαισιώνει τις Εργατικές Λέσχες. Στο ανένταχτο δυναμικό και τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις. Σε διανοούμενους και ανθρώπους που μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της συζήτησης, δράσης και των επεξεργασιών μιας τέτοιας κίνησης.

27. Εργατική δουλειά του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

- **Ανασυγκροτούμε τον οργανωτικό μας ιστό στις εργατικές οργανώσεις.**
- **Ανάπτυξης της ταξικής πτέρυγας σε κλάδους/χώρους.**
- Αναβάθμιση της Εργατικής Επιτροπής της Π.Ε.
- **Ανάπτυξη-ισχυροποίηση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.**

Προετοιμάζουμε **Εργατική Συνδιάσκεψη το 2015** για μια πιο στρατηγικού χαρακτήρα συζήτηση και ανάπτυξη της λογικής του ΝΕΚ στις νέες συνθήκες.

...

Ε. ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

28. Με τις θέσεις και τις αποφάσεις του 3ου Συνεδρίου του και πιο συγκεκριμένα με την «Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης», το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση έχει θέσει σε δημόσιο διάλογο στους εργαζόμενους και τη νεολαία **την ανάγκη και τους δρόμους συγκρότησης σύγχρονου προγράμματος και κόμματος για την κομμουνιστική απελευθέρωση.**

Θεωρεί ότι αυτό το ζήτημα αποκτά μεγάλη επικαιρότητα σε μια εποχή που η κομμουνιστική απελευθέρωση, η χειραφέτηση του ανθρώπου και της κοινωνίας στην Ελλάδα και σε όλον τον κόσμο από τα δεσμά της εκμετάλλευσης, της ιδιωτικής ιδιοκτησίας, της αγοράς και της κρατικής καταπίεσης, η απαλλαγή από τον σάπιο και υπεραντιδραστικό καπιταλισμό της εποχής μας και την ιστορική του κρίση είναι πιο αναγκαία από ποτέ. Ότι αυτή η προοπτική συγκεντρώνει πολύ περισσότερες δυνατότητες και ανταποκρίνεται σε υπαρκτές τάσεις που ξεπηδούν από την ίδια την εξέλιξη της κοινωνίας και τις ταξικές πάλης.

Η κομμουνιστική απελευθέρωση, σε μια εποχή μεγάλων δυνατοτήτων αλλά και κρίσιμων διλημάτων για ολόκληρη την ανθρωπότητα, αποτελεί τη μοναδική συνολική εναλλακτική απάντηση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, την «κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων», τον οδηγό, τη «ρυθμιστική στρατηγική» και την καθημερινά παρούσα κατευθυντήρια ιδέα για ένα εργατικό κίνημα που, μέσα από τους αγώνες για την ανατροπή της αντεργατικής επίθεσης, τη μείωση της εκμετάλλευσης, την απόσπαση νικών και κατακτήσεων -και μάλιστα κατακτήσεων που θα αφορούν όλη την εργατική τάξη-, θα συγκροτείται και θα ωριμάζει ως πολιτικό κίνημα εργατικής χειραφέτησης, θα προσεγγίζει και θα επιταχύνει το ποιοτικό άλμα της επανάστασης, θα κατακτά την ικανότητα να βγει νικηφόρο μέσα από αυτή τη μεγάλη καμπή της ιστορίας.

Η πρόταση για την κομμουνιστική απελευθέρωση και για το κόμμα της επιχειρείται να θεμελιωθεί με συγκεκριμένο τρόπο στα ιστορικά χαρακτηριστικά του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της εργατικής τάξης της εποχής μας, στις τάσεις και αντιφάσεις που διαπερνούν τις κοινωνίες του 21ου αιώνα, στη δυναμική της ταξικής πάλης. Παράλληλα, επιχειρεί να ενσωματώσει τόσο τη μεγάλη επαναστατική παρακαταθήκη των επαναστατικών εμπειριών, όσο και την κριτική και την ανάγκη υπέρβασης του ηττημένου και αντεπαναστατικού, τελικά, κομμουνιστικού κινήματος που επικράτησε μέσα από την ήττα του επαναστατικού ρεύματος του Οκτώβρη και των άλλων μεγάλων κοινωνικών επαναστάσεων του 20ού αιώνα. Να υπερβεί την ιστορική καθυστέρηση και να εκφράσει την ανάγκη για ένα κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

Η πρόταση **αυτή δεν έρχεται σε αντιπαράθεση με το αντικαπιταλιστικό μέτωπο και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.** Αντίθετα, επιδιώκει να ισχυροποιήσει και να αναπτύξει το πολύτιμο κεκτημένο επαναστατικής και κομμουνιστικής αναφοράς της. Η συσπείρωση των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων αποτελεί κρίκο για να προχωρήσει μπροστά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι ευρύτερα ο αντικαπιταλιστικός πόλος.

Η πρόταση συγκρότησης σύγχρονου κομμουνιστικού φορέα, **απευθύνεται** πρώτα από όλα στους **χιλιάδες αγωνιστές της κομμουνιστικής αναφοράς** και του αντικαπιταλιστικού αγώνα, που δεν καλύπτονται από τα υπάρχοντα κόμματα και σχήματα και αναζητούν ένα νέο ξεκίνημα, αλλά και σε **οργανώσεις και ρεύματα** που τοποθετούνται σήμερα υπέρ της ανάγκης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού κόμματος, της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης και της επαναστατικής πολιτικής.

Οι πρωτοβουλίες του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση στην ερχόμενη περίοδο στοχεύουν στο να γίνουν βήματα ουσιαστικής επικοινωνίας με ένα ευρύτερο δυναμικό αγωνιστών και δυνάμεων.

Επιδιώκουμε να ανοίξουμε διάλογο με όλες τις οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ευρύτερα της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς και των διαφοροποιήσεων από το ΚΚΕ από «πάνω» και από «κάτω» για τα ζητήματα μιας σύγχρονης κομμουνιστικής στρατηγικής. Στο διάλογο αυτό συμβάλλουμε με την "**Πρόταση Προγραμματικής διακήρυξης**" σε ανοικτές συζητήσεις και εκδηλώσεις.

Άμεση επιδίωξή μας είναι να διαμορφώνονται πρωτοβουλίες αγωνιστών που στηρίζουν και συμβάλλουν σε αυτή την κατεύθυνση.

29. Παίρνουμε πρωτοβουλίες σε αυτή την κατεύθυνση:

α.- μέσα στην οργάνωση για να προχωρήσει η συζήτηση και η ενιαιοποίηση της πάνω στις ιδέες και πολιτικές θέσεις της διακήρυξης και στην ανάπτυξη τους. Για το σκοπό αυτό είναι ανάγκη να οργανώσουμε, στο επόμενο δίμηνο, ένα νέο κύκλο συζητήσεων της προγραμματικής διακήρυξης στις ΟΒ.

β.- στους εργαζόμενους και στον ευρύτερο κόσμο της αριστεράς με ανοικτές συσκέψεις και εκδηλώσεις. Άμεσα 15/11 Αθήνα με θέμα Εξουσία- Κράτος -Κυβέρνηση. Επίσης τον Δεκέμβρη στα 70χρονα του Δεκέμβρη 44 αντίστοιχη ημερίδα για την επαναστατική πολιτική και το μέτωπο. Ανάλογες εκδηλώσεις- συζητήσεις διοργανώνουμε και σε μεγάλες πόλεις.

γ.- δημιουργία ηλεκτρονικού (καταρχήν) **περιοδικού** θεωρίας και πολιτικής για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση που θα συμβάλει στον γενικότερο διάλογο και τη συσπείρωση δυνάμεων.

δ.- Συμβολή του ΠΡΙΝ με αφιερώματα, αρθρογραφία και σε μια πορεία με τον "μετασχηματισμό της εφημερίδας που αποτελεί μια μεγάλη κατάκτηση, σε εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης"

ε.- συλλογική λειτουργία και αξιοποίηση των παρεμβάσεων στο διαδίκτυο και στα ΜΜΕ

στ.- συμβολή των "ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΝ" -λέσχης- περιοδικού- φεστιβάλ και κάμπινγκ. Προετοιμασία πάνελ στο φεστιβάλ με διεθνιστική συμμετοχή συντρόφων που κινούνται σε ανάλογες απόπειρες.

Το Πανελλαδικό Σώμα του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

2 Νοέμβρη 2014
